

ชมรมทำให้ดีขึ้น

โจซี่รู้วิธีที่เธอจะทำตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์

โดย โจลิน บราวน์
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา

โจซี่นั่งอยู่กับแชลลินลูกพี่ลูกน้องของเธอใต้ต้นไม้ในบ้าน

“ฉันอยากให้เราทำอะไรสนุกๆ ที่ได้เงิน” โจซี่บอก
“เราอาจจะได้เงินจากการทำอะไรบางอย่างให้คนอื่น”

แชลลินบอก

“เรามาดูชมรมกันดีมั้ย?” โจซี่กระโดดโลดเต้น “อย่างชมรมรับเลี้ยงสัตว์หรือชมรมพาสุนัขเดินเล่น”

“เราทำได้ทุกอย่างเลย” แชลลินบอก “มีคนต้องการความช่วยเหลือตลอด พวกเขาจะจ่ายเงินให้เรา”

แชลลินพูดถูก โจซี่เห็นคนต้องการความช่วยเหลือทุกวัน โจซี่คิดได้อย่างหนึ่ง เธอรู้สึกอบอุ่นในใจ ความรู้สึกนี้ทำให้เธอนึกถึงบรรพบุรุษของตัวเองเมื่อปีที่แล้ว เธอสัญญาว่าจะระลึกถึงพระเยซูตลอดเวลาและทำตามแบบอย่างของพระองค์ เธอรู้วิธีหนึ่งที่จะทำอย่างนั้นได้

“ดีมั้ยถ้าเราตั้งชมรมช่วยเหลือคนอื่นฟรีๆ?” โจซี่ถาม เธอรู้สึกอบอุ่นมากขึ้น

แชลลินทำตาโต “สนุกแน่ๆ เลย” เธอตอบ “เราจะช่วยคนที่โรงเรียนกับที่โบสถ์ ช่วยได้แทบทุกที่”

“เราจะเรียกชมรมนี้ว่าชมรมทำให้ดีขึ้น!” โจซี่บอก “ฉันเริ่มฟรุ้งฟริ้งที่โรงเรียนกันเลย”

วันรุ่งขึ้นตอนช่วงพัก แชลลินกับโจซี่วิ่งไปข้างสนามเด็กเล่น

“เห็นคนที่เราจะช่วยได้หรือเปล่า?” แชลลินยื่นเข่งเท้าและมองไปทางกระดานลื่นสีรุ้ง

“ยังไม่มี” โจซี่มองหาราวโหนและชิงช้า เด็กๆ กำลังเล่นกระดานลื่นกับชิงช้า เคาะลูกบอลและกระโดดเชือก เหมือนไม่มีใครต้องการความช่วยเหลือเลย ทุกคนดูเหมือนจะมีเพื่อนกันหมด แล้วเธอก็เห็นเด็กผู้หญิงคนหนึ่งกระโดดเชือกอยู่คนเดียว

โจซี่คว้าแขนแชลลิน “ดูโน่น!”

โจซี่กับแชลลินหาเชือกกระโดดแล้วเดินไปหาเด็กผู้หญิงคนนั้น

“หวัดดี ฉัน โจซี่”

“ฉันแชลลิน เธอชื่ออะไรเหรอ?”
เด็กหญิงทำหน้าประหลาดใจ “ฉันชื่อเลสลีย์”
“อยากเล่นด้วยกันไหม?” โจซี่ชูเชือกกระโดดเลสลีย์ยิ้ม “อยากสิ!”
แชลลินกับโจซี่สอนเลสลีย์กระโดดเชือกแบบใหม่ เมื่อครั้งดัง พวกเธอลากัน โจซี่รู้สึกดีใจ เธอรู้ว่ามีเพื่อนที่พระวิญญูณบริสุทธ์

หลังจากนั้น ทุกครั้งที่โจซี่กับแชลลินเห็นเลสลีย์ตรงโถงทางเดิน พวกเธอจะทักทายเลสลีย์ โจซี่กับแชลลินมองหาคนให้ช่วยอีก บางครั้งพวกเธอพูดถึงดีและพยายามให้กำลังใจคนอื่น

บางทีก็ชวนเด็กคนอื่นมาเล่นด้วย
วันหนึ่ง โจซี่ยิ้มให้เด็กผู้ชายคนหนึ่งนอกโรงเรียน “ฉันชอบเสื้อโคโนเสาร์ของเธอจัง” เธอบอกเด็กผู้ชายยิ้มและก้มดูเสื้อของตัวเอง “ชอบใจนะ”

เมื่อโจซี่นั่งลง เธอรู้ว่าเธอไม่คิดจะทำแบบนั้นไว้กับชมรมด้วยซ้ำ! เธอแค่ทำชมรมโจซี่นึกถึงเพื่อนทุกคนที่มีตั้งแต่เธอกับแชลลิน เริ่มตั้งชมรม โจซี่ชอบช่วยเหลือคนอื่นมาก มันทำให้เธออยากทำสิ่งดีๆ ให้คนอื่นมากขึ้น ชมรมทำให้ดีขึ้นกำลังทำให้ เธอ เป็นคนดีขึ้น และเธอรู้สึกดีมาก ●

